

Księga Psalmów

Psalm 57

1. Przewodnikowi chóru na nutę: „Nie zatracaj”. Klejnot Dawida; gdy się schronił przed Saulem do jaskini. 2. Zmiłuj się nade mną, Boże, miej litość nade mną, gdyż do Ciebie chroni się moja dusza, i pod cień Twoich skrzydeł się uciekam, aż przeminie niedola. 3. Wołam do Boga Najwyższego, do Boga, który też o mnie postanawia. 4. Ześle z niebios i mnie wspomogę; On, którego lży ten czyhający na mnie. Sela. Bóg zesła Swoją łaskę i Swoją prawdę. 5. Moja dusza przebywa pośród lwów, wśród zapalczywych ludzi; ich zęby są jak oszczepy i strzały, a ich język jak ostry miecz. 6. Wywyż się, Panie, nad niebiosą, oraz nad całą ziemię Twoją chwałą. 7. Moim krokom przygotowali sidła, więc zgębiona jest moja dusza; wykopali przede mną jamę, lecz sami w nią powpadali. Sela. 8. Utwierdzone jest moje serce, Boże, niewzruszone jest moje serce; śpiewam oraz wysławiam. 9. Rozbudź się mój duchu, ocuć się lutnio i cytro, gdy budzę się wraz z jutrenką. 10. Będę Cię wysławiał wśród narodów, będę Ci śpiewał pośród ludów; 11. Bo wielką aż po niebiosą jest Twoja łaska i pod obłoki Twa prawda. 12. Wywyż się, Panie, nad niebiosą, oraz nad całą ziemię Twoją chwałą.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012